

wěta, won wěz nedycha. Wot zog jo ta zeta murja tať se křchwju hobkalona? Žyn ga laže pěšcho zarnaki na kopizy, tam jaden pšchi drugim. Něj to zašchne?

Něj žomej do pola. Něžela jo a žajtšcha, šchať jo lubošne wenze! Kurjawa stoj hyschczi na kufach a polach. Zo to wońa tať sa pulbetom a křchwju? Dych še nama šatyka. Pytašch twoje kulki, twoje šagony, twoje winize? Moj luby, to jo šchykno rošpitwane wot kulow, šteptane wot nogow, škońzowane wot pšchijaschela a winika, šchojadno. Šej, taťe hugba wojna. A žo ga našche lube taťchazki šu wostali, kenz howať tať rědne tšchikožu, šwojog štworišchela chwaleze? To grimańe jo jich huzašchyto.

Ta kurjawa jo še minuťa, nět glědaj, zo wižišch? Šesťamowane wose, bušchki, bajonetty, šable, rošterganu a křchawowatu draštwu, zelty, tšchakowy, tornistate, bjatowaťške knigly, poť šježone gowežiny, šerinu, gjarnze, prošne a š zarobu, šudy, měchy, šchykno, zož wojnstwo měšch a šgubišch možo.

S kopizami tam laže nadute końe, hyschczi nejšu šesbėrane šchykne űaboge wojnaťe hobeju boťowu. S měštymi woni laže po hundredach. A kaťe huglědaju? Jaden ma wotwoťonej wozy, drugi šchyroko rošdžerńonu gubu, tšchescheg hobližo še maršchczi we šmertnej boli, — šchykne pošezone we wozy šwojich lepšchych lět. Šsu teť šbožne humťeli? A kaťe te šchěla huglědaju? Jadnomu jo ruťa wotryta, drugemu noga, młogemu głowa, šať jaden ma rošryty žywot, ať te žkewa wen wiše. Zo, gab jan te how byli, kenz taťu žaťošcž šu nawlaťli. Woni dejali š tšchachotu hubegasch a še šromasch šwojog šchtyřeńa. Ššromasch deje še šchykne, kenz hyschczi žinša šchcžu waju a pomšcžeńe pťatkuju. — —